

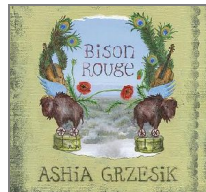

ASHIA AND THE BISON ROUGE

OR 50

Klasicky vzdělanou violoncellistku a zpěvačku polského původu **Ashiu Grzesik** nelze přinejmenším v jejím domovském Portlandu (USA) přehlédnout. Působí zde totiž ve dvou z nejvýraznějších hudebních uskupení: *Portland Cello Project* je proměnlivý ansámbl „cello-maniaků“, kteří vám zahrají cokoli (od Vlachy po Bacha), kdekoli (od televize po sport bar) a s kýmkoli (od Petera Yarrowa po Dandy Warhols); *Vagabond Opera* je pak její kmenová kapela, která nabízí ostrou kabaretně laděnou show plnou kostýmů, make-upu a vášnivých rytmů.

Podobně laděná, ovšem klidnější, jsou také sólová vystoupení Ashiy Grzesik, která uvádí pod názvem **Ashia and the Bison Rouge**. Její barvitý kabaretní projev sahá od vážné i nevážené klasické hudby přes lidové nápěvy polské a cikánské až po bluesové, jazzové a rockové inspirace Nového světa.

Ashia Grzesik na svém aktuálním polsko-českém turné představí svá dvě alba a zároveň zakládá sbírku na realizaci třetího.

>> www.ashiagrzesik.com

”

Uchvacující, nesrovnatelná, stylová!

[dívkačka Slávka bezprostředně po Ashiině vystoupení 2. 5. 2012 na Open Micu POTRVA #54]

Sbírka na nové album // **KICKSTARTER**

Asi neznámější internetovou základnou pro všechny nezávislé tvůrce, kteří hledají solventní příznivce a mecenáše, je v současnosti americký server **Kickstarter.com**, který usnadňuje bezprostřední finanční pomoc při přípravě nákladnějších uměleckých projektů. Systém je vymyšlený tak, že peníze jsou na daný účel převedeny teprve a pouze tehdy, když se fanoušci na předem určenou částku složí. Pokud do daného termínu dosažena není, nikdo nic nedostane (aktér peníze, fandové dárky) a umělec ostrouhá.

Chcete-li, aby Ashia neostrouhala, můžete osobně přispět na vznik jejího třetího alba právě prostřednictvím internetu. Stačí zadat adresu [www.kickstarter.com], najít projekt nazvaný **Ashia & the Bison Rouge, Cellist Songbird, Records an Album!**, zaregistrovat se a podle svého uvážení zvolit částku, kterou byste chtěli do klobouku přihodit. Podle výše příspěvku vám Ashia časem pošle menší či větší dárek.

Album a ilustrovaný zpěvník by měly vzniknout během léta a podzimu v Polsku a ve Spojených státech a vyjít by měly na jaře 2013.

Jak je to vlastně s tím tvým původem?

Narodila jsem se v polské Wroclawi. Do Spojených států naši emigrovali, když mi byl rok a půl. Bydleli jsme porůznu, většinou na západním pobřeží. Nakonec jsem zakotvila v oregonském městě Portland.

Cítíš se tedy spíše jako Polka nebo jako Američanka? Který z těch kořenů sahá hlouběji?

Kořeny mám polské, větve americké. Myslím, že z metafyzického hlediska jsou silnější ty polské kořeny, ovšem vzato kulturně a společensky stoprocentní Polka samozřejmě nejsem. Moje myšlenky a představy jsou z velké části poznamenány tím, že jsem vyrostla na západním pobřeží Spojených států. Mám akcent, ale vychována jsem byla tam. Projeví se to vždy, když mluvím se svými přáteli v Polsku, a oni to cítí také. Tak budu asi někde na pomezí – Slovanka z Nového světa („Slavic Soul in the New World“), dalo by se s uměleckou nadsázkou říci.

Studovala jsi vedle violoncella ještě něco jiného?

Učila jsem se trochu také na klavír, ale můj hlavní zájem a volba byly vždycky violoncello a zpěv.

Dokázala bys říct, co ti toto klasické studium dalo především?

Disciplínu a techniku. Bez nich bych se neměla při vlastní tvorbě ani při neustálém cvičení ocpřit.

Máš při komponování před očima jasný ideál, k němuž míříš, nebo se více poddáváš improvizaci?

To skutečně záleží na tom, co chci sdělit; při své práci se přirozeně pohybuji mezi oběma póly, od uváženého hledání po volnou improvizaci. Dostanu-li nápad takřikajíc z čistého nebe nebo jsem náhle inspirována, tak si to okamžitě nahrávám nebo zapisuji. Chci-li říci něco konkrétního, pak píseň kládám kousek po kousku. Někdy si ráda jen tak bezcílně a dlouho hraju a přitom se snažím zachytit cokoli zajímavého, co mi cello přinese; jindy nad ním cílevědomě sedím a pracuju jako sochař.

Jak často jezdíš do Evropy? Hrála jsi někdy v České republice?

Do Polska se snažím vracet alespoň jednou, výjimečně dvakrát za rok. V České republice jsem zatím hrála jen jednou, ale přijetí bylo skvělé. Víím, že mě tehdy překvapilo, když chtěli posluchači na koncertě v Brně, abych mluvila raději polsky než anglicky. Možná to zní hloupě, ale když na to tak vzpomínám, ten výlet byl pro mě skutečně magický.

Tři věci, které si představíš, řeknu-li Česká republika nebo Praha:

Pohostinnost, tajuplnost a – co se týče Prahy – štěstí, že se jí během světové války vyhnulo rozsáhlejší bombardování.

”

Ashia Grzesik, to je hotová koláž hudebních inspirací. Bezprostřední jako Joanna Newsom, starsvětská a dramatická jako Regina Spector, nekompromisní jako cello-punkerka Bonfire Madigan, navíc s rejstříkem sahajícím od altu jak z hrdla Amandy Palmer po operní soprán à la Maria Callas. Zkrátka od všeho trochu. [Portland Monthly]

OPEN MIC
Kdo hraje, přijde. Kdo hledá, najde.

OPEN MIC
Kdo hraje, přijde. Kdo hledá, najde. *na prahu*

OPEN MIC POTRVA (PRAHA)

5 let trvání, 54 dílů a více než 250 různých písničkářů – to je stručná bilance pražského Open Micu POTRVA, který vznikl v roce 2007 z popudu písničkáře, překladatele a publicisty **Michala Bystrova**. Sám o tom píše:

„Idea zněla: vrátit se do dob, kdy v newyorské bohémské čtvrti Greenwich Village patřily folkové kluby jeden den v týdnu komukoli, kdo vylezl na pódium. Konkurence v New Yorku byla a je o hodně větší, takže kdo diváky nezaujal hned napoprvé, býval dost brutálně vypískán. To u našeho hodného folkového národa nehrozí, což je možná škoda, protože se mi často zdá, že těmto posluchačům stačí málo. Na druhé straně oceňuji jejich toleranci (...).“

Samotné organizace se od počátku chopil písničkář **Jan Řepka**, vystupující v té době v duu Nestíháme. Díky jeho péči a rostoucím zájmu účinkujících i diváků se z Open Micu postupně stala jedna z nejzajímavějších pražských scén vůbec.

V současnosti se Open Mic koná **pravidelně** každou první středu v měsíci v dejvické **Kavárně POTRVA**, pravidelně ho navštěvuje 60 – 90 diváků a od roku 2009 má také každý večer speciálního hosta:

„Zároveň s myšlenkou pořádat open mic (tradiční výraz pro scénu otevřenou všem) nás napadlo, že by měl mít každý večer **zvláštního hosta**, s nímž by se však vůbec nejednalo jako se zvláštním. Hrál by tak jako ostatní víceméně zadarmo, byl by prostě jedním z řady a musel by se snažit zaujmout jako každý jiný. A naopak, ti méně zkušení účinkující by se zase museli snažit, aby si v jeho společnosti neuřízli ostudu. Docela mazaný způsob, jak z hráčů vyždímat maximum. Nejdřív jsme si mysleli, že za takových podmínek k nám žádný uznávaný performer nepřijde, ale rád konstatuji, že jsme se hluboce mýlili.“

Open Mic je ako malílinký festival jedného večera, kde si poslucháč môže nájsť kopec skvelej muziky a naopak muzika svojho poslucháča. [Katarína Koščová, zpěvačka]

Pozvání zatím přijaly takové osobnosti jako Vladimír Merta, Dagmar Voňková, Ivan Hlas, Jiří a Zdena Tichotovi, Longital nebo Eve Quartet. Zároveň se daří představovat řadu zahraničních písničkářů (Justin Lavash, James Harries, Feng-yün Song, Ora Cogan, Sanyland, Alasdair Bouch), nové mladé talenty (Pokáč, Vítek Eliáš, Jana Šteflíčková, Martina Trchová) a již zkušené, ale obecně neznámé tváře (Martin Rous, Jiří Smrč, Jan Žamboch).

Někteří z návštěvníků Open Micu se také později prosadili na mnohem viditelnější úrovni, mezi všemi Xindl X, Jananas a aktuálně finalistka soutěže Hlas ČeskoSlovenska Zuzana Mikulcová.

>> www.openmic.eu

Výsledkem je vzácná komunita, v pravém slova smyslu bohužel obsah a já si moc rád počkám na dobu, až si i ta rádia a koncertní manažeři povšimnou alespoň někoho z těch, které díky Open Micu už kdekdo, koho muzika opravdu zajímá, dávno zná. [Jan-Matěj Rak, písničkář a kytarista]

Můžeš nám přiblížit svoje polské kořeny? Oba tví rodiče jsou Poláci? Jak se to stalo, že ses z Těšína přehoupala na tu moravskou a nikoli polskou stranu?

Možná to je tím, že v Polsku opravdu nemám žádné kořeny. Mám polskou národnost, protože se u nás doma mluvilo slezským nářečím *po naszymu* a rodiče mě poslali do základní školy s polským vyučovacím jazykem. Jsem Polák se slezskou krví a se spokojeností žijící v rodné zemi, tedy České republice.

Máš nějaké formální hudební vzdělání? Respektive čemu se věnuješ v civilu?

V dětství jsem se učila pět let na klavír. Na ostatní nástroje, tedy kytaru a akordeon, jsem se začala učit sama někdy ve čtrnácti. Touha hrát vycházela z touhy zpívat. Moje formální vzdělání tedy probíhalo u mě v pokojíku v mé režii. A v civilu se věnuji práci v sociálním centru denních aktivit pro osoby s duševním onemocněním.

Dokázala bys říct, proč je pro tebe aktivní muzicírování (skládání, koncertování) důležité? Do jaké míry to děláš pro sebe a do jaké pro druhé?

Od svých čtrnácti let vnímám svou tvorbu jako svůj deník, moji autobiografii. Když si dneska listuji starými texty, vím, co jsem tehda prožívala. Mám radost z tvorby, moje umění mě samotnou obohacuje. Jsou to okamžiky jako při modlitbě nebo meditaci, když jde člověk úplně do sebe a čeká, co mu přijde na mysl, co vyleze z hloubi jeho duše ... at' už jsou to slova veselá nebo smutná, jakákoli.

Tvorba je pro mě nejdůležitější, napojuje se pak na ni chuť ji prezentovat. Těší mě, že můžu zpívat pro lidi. Můžu s nimi a před nimi sdílet to svoje a naopak – oni si v tom najdou něco pro sebe. Dávání a brání může být oboustranné v ideálním případě.

Jsi zdatná multiinstrumentalistka. S jakým hudebním nástrojem ale nejraději nebo nejčastěji své písničky skládáš?

Zatím vede kytara, potom akordeon. Ale pravda je, že poslední rok se nejvíce věnuji hře na akordeon ovšem oblíbený nástroj je ten, který mi zrovna v potřebnou chvíli přistane v ruce když tvořím.

Jen málokdo působí na scéně tak uvolněně jako ty. Máš nějaký trik na to, jak před koncertem shodit napětí?

Nemám. Nervózní bývám, ale zjistila jsem, že to, co cítím jako nervozitu nemusím tak nazývat. Je to tzv. *vzruch* – pocit, že se má něco stát, že se mnou něco hýbe. Něco, na co se vlastně těším.

Je to spíše – než poslech zpěvu – příjem energie, jako by v jejím zpěvu žilo jakési velké přírodní mystérium. [Karel Vidimský, Notování]

BEATA BOCEK

☞ ☞

Těšínská písničkářka **Beata Bocek** je nenápadná, a přece vynikající představitelka domácí mladé hudební scény. Beata zpívá jak česky, tak v rodné polštině i ve slezském nářečí. Také díky pestrému doprovodu (kytara, akordeon, ukulele, mbirá, koncovky) a nenucenému projevu patří mezi nejoblíbenější postavy alternativních a folkových klubů u nás.

Vlastní texty začala Beata skládat ve velmi útlém věku, na svých třech albech pak zaznamenává původní tvorbu přibližně od sedmnácti let. Na koncertech její písně často dobarvují další spříznění muzikanti; jistou dobu byla naopak sama členkou valašské skupiny Ležerné a vleže.

Beata vystupuje pravda většinou na východ od Čech, zato ale bez potíží po obou stranách hranice, a že se jí ve Slezsku daří, dokazuje mj. skvělé umístění v tradiční soutěži o nejoblíbenější polskou osobnost Těšínska **Tacy jesteśmy 2011**.

V rámci písničkářského cyklu Open Mic POTRVÁ vystupovala jako host na jubilejním 40. večeru v lednu 2011 v Praze; na nově založeném brněnském Open Micu NA PRAHU pak zpívala letos v únoru.

>> www.beatabocek.com

”

Během půlhodinového koncertu dokáže posluchače naprosto vtáhnout do svého vlastního lyrického světa. Je škoda, že jí zatím nezná širší veřejnost - jsem si jist, že by bylo hodně lidí hodně mile překvapeno. [Jan Řepka, Open Mic]

pozytywna // Beata Bocek

Odsunęłam swoją głowę,
przyciągnęłam twą ochronę
Odsunęłam swe wyrzuty,
odkryłam w sobie ducha.

Bo człowiek jest tym,
o czym cały dzień myśli,
nie wchodzi mu do głowy
nieprzyjemne myśli.

Jestem swoim przyjacielem,
biorę siłę z nieba,
prosto z nieba mnie dosięga
Twoja ręka wielka.

OPEN MIC NA PRAHU (BRNO)

Úspěšné fungování pražského Open Micu a stále se zvyšující zájem mimopražských muzikantů přiměl pořadatele k tomu, aby založili **sesterský podnik** také v Brně. Od listopadu 2011 tedy v brněnském bezbariérovém Café Práh vzniká Open Mic NA PRAHU, který od samého počátku maximálně využívá know-how, kontakty a spojení s tím pražským.

Že se mu to daří, dokládá velké nadšení místní studentské a hudební komunity, která si akci okamžitě oblíbila. Po prvních sedmi večerech je návštěvnost, atmosféra a kvalita v podstatě **na stejné úrovni** jako v Praze (kde trvalo dobré tři roky, než se Open Mic etabloval).

Termínové sousedství obou Open Miců navíc usnadňuje jednak propagaci a jednak dramaturgii: Mnohým hostům mohou nyní organizátoři nabídnout dvoják, navíc zpravidla v plném klubu.

☞ ☞

OPEN MIC inspiruje...

V posledních dvou letech víme o několika konkrétních lidech, kteří povzbuzeni dobrým příkladem Open Micu POTRVÁ zakládají **podobné** hudebně-spoolečenské pořady ve svých domácích městech. Pravidla, termíny a kvalita se liší, ale filosofie je více méně totožná.

Tak ožívují slovenskou lokální scénu Edo Klena (Open Mic Prešov, Open Mic Košice), Paľo Bartoš (Open Mic Bardejov) a Peter Piatko (Open Mic Martin) a u nás Martin Louženský (Open Mic Truhlárna, Jesenice u Rakovníka), Pavel Barták (Písničkářský ateliér, Kladno) ad.

Kromě toho existují samozřejmě další nezávislé regionální pořady podobného charakteru, mnohé déle než Open Mic.

”

V Dublinu jsme podobné večery mívali, ale dnes už moc nejsou a teď nám opravdu chybí. Nikdy jsme si neuvědomili, jak jsou cenné, dokud nezmizely. Nabízely možnost slyšet skutečně nadané umělce v milém a intimním prostředí. také pro růst nových talentů jsou takové pořady důležité. Open Mic je jako slunečná a dobře kropená zahrádka: Stačí trochu péče a správné množství světla a úroda může být velmi pestrá a bohatá.

[Matthew Devereux, zpěvák irské skupiny The Pale]

☞ ☞

VIZE. ZÁMĚR.

Záměr Open Micu je jednoduchý: bez ohledu na žánrové zařazení, věk a zkušenosti iniciovat **setkání** těch, kteří písně dělají, a těch, kteří písně rádi poslouchají. Setkání neformální, ryze *folkové* v onom mertovském smyslu slova.

Pro písničkáře by to měla být skvělá **možnost** ozkoušet si nové nebo málo hrané věci mezi svými, **pro posluchače** pak výjimečná **příležitost** slyšet jinde neslyšené a být přítomen neobvyklým hudebním spojením. Role účinkujících a posluchačů se ovšem během večera plynule přelévají, protože **poslouchat** je stejně důležité jako **zpívat**.

Znáte-li ve svém okolí méně či více zkušené autory, hudebníky, zpívající básníky a jim podobné zjevy, **nenechávejte si Open Mic pro sebe**, dejte jim letáček, bulletin nebo odkaz anebo je příště vemte s sebou. Je-li mezi vašimi známými novinář, blogger, fanda, kritik, pořadatel, pracovník rozhlasu či televize, provozovatel klubu nebo dokonce hudební producent, řekněte mu o nás. Open Mic by ho mohl a měl také zajímat.

”

Společenství písničkářů po sobě dědí to nejcennější, co má: totiž vlnidné, zkoumavé a sdílející posluchače. Vždycky jsem toužil sednout si někam k baru, odkud můžu sledovat kolegy, případně si i na vypůjčenou kytaru zahrát. Sám nebo s nimi. V dobách nepřejících to nebylo možné. Ale která doba písničkářům opravdu přála? [Vladimír Merta, písničkář]

OPEN MIC UVÁDÍ:

První koncert pořádaný pod záštitou Open Micu, avšak zvlášť a jinde. Open Mic funguje velmi dobře ve své pestrosti a kontrastech, jeho dramaturgie ale není vhodná pro celovečerní recitál.

Titulek **Open Mic uvádí:** bude proto od nyníška avizovat **mimořádné koncerty** konané sice jindy a jinde než Open Mic, ale pod jeho hlavičkou a s jeho výslovným doporučením.

Značka **Open Mic uvádí:** bude vždy zárukou vysoké kvality, originality a neokoukanosti, k věci bude ovšem patřit také pohodlné zázemí, dobrá dostupnost, špičkový zvuk a tištěný program.

PODĚKOVÁNÍ

Vojtěch V. Sláma, Scotia Gilroy, Alex Tomin a Rybanaruby, Tomáš Svoboda.
Beata Bocek. Ashia Grzesik.

Děkujeme za pozornost.
Písni uší!

KONTAKT

Jan Řepka // jan@openmic.eu

www.openmic.eu

NÁSLEDUJÍCÍ PROGRAM

6. 6. 2012 // 19:00 // **Open Mic POTRVÁ #55**

program: Karin Gelnarová, Hynek Kočí, Jakub Soupal, Jan Vytásek
hosté: **Jakub Noha, Krystyna Skalická**

OPEN MIC UVÁDÍ:

ASHIA and the BISON ROUGE BEATA BOCEK

5. 5. 2012 // 20:00

PRAHA, RYBANARUBY

program

20:00 Beata Bocek
20:40 přestávka
21:00 Ashia and the Bison Rouge

ú v o d e m

Vítáme vás na koncertě, kvůli němuž jsme dokonce založili novou odnož pořadu, do jehož programového schématu se nevešel.

O tom, co je to Open Mic, proč POTRVÁ a proč UVÁDÍ, jakož i o obou dnešních účinkujících se dočtete více na následujících stránkách. Na tomto místě pouze předesíláme několik slov na úvod.

Open Mic a to, co se kolem něj děje, charakterizuje jedna důležitá věc, v dnešním *showbiznisu* a na *mediální scéně* bohužel velmi nesamozřejmá. Hlavním motivem naší práce **nej**sou peníze, nýbrž neurčitý ideál, jenž by osvěžil dvě unavené lidské touhy: jednak **čistou radost** ze setkání, které nás mění; jednak **zdravou zvědavost** nezávislou na mediálních obrazech či spíše na jejich absenci.

V rámci Open Micu jde ovšem především o hudbu. Přesněji řečeno o **radost z hudby** a o **otevřenost** vůči novému a neznámému. V centru pozornosti stojí Píseň, Sdělení, Poezie, Melodie, Rytmus, Význam, Um. Teprve ve vzdálenější kružnici okolo nich sledujeme Autora, Jméno, Hvězdu, Image. A tohle pořadí je důležité!

Dnešní aktérky jsou každá jiná a každá svá. **Beata Bocek** přirozená, bezprostřední, uvolněná a skromná, **Ashia Grzesik** divoká, působivá, podmanivá a hrdá. Společně jsou jejich kořeny, do jisté míry osudy a ovšem – ženskost!

V tvorbě a na scéně je spojuje nejen mimořádný talent, ale také pokora a takřka hmatatelná radost ze zpívání a hraní. Proto jsme si je vybrali a postavili vedle sebe. Čeká nás dvojnásobná dávka –

Písni uší!

Jan Řepka, **Open Mic POTRVÁ** & Alex Tomin, **Rybanaruby**